

EBA/GL/2014/11

19 December 2014

Retningslinjer

for fastlæggelse af specifikationer for foranstaltninger til at reducere eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder og under hvilke omstændigheder, hver foranstaltning kan anvendes i henhold til direktiv 2014/59/EU

EBA-retningslinjer for fastlæggelse af specifikationer for foranstaltninger til at reducere eller fjerne hindringer for afviklingsmuligheder og under hvilke omstændigheder, hver foranstaltning kan anvendes

Status for disse retningslinjer

Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i medfør af artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ("EBA-forordningen"). I henhold til artikel 16, stk. 3, i EBA-forordningen skal de kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræbe sig på at efterleve retningslinjerne mest muligt.

Retningslinjerne fastlægger EBA's syn på hensigtsmæssig tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem, eller hvordan EU-lovgivningen bør anvendes på et bestemt område. EBA forventer derfor, at alle kompetente myndigheder og finansieringsinstitutter, som retningslinjer er rettet til, efterlever dem. Kompetente myndigheder, som er omfattet af retningslinjer, bør efterleve disse ved at indarbejde dem i deres tilsynspraksis på passende vis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller tilsynsprocesser), herunder hvor retningslinjer er rettet direkte til institutter.

Indberetningspligt

Ifølge artikel 16, stk. 3, i EBA-forordningen skal kompetente myndigheder inden den 20. februar 2015 meddele EBA, om de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer eller i modsat fald angive begrundelsen herfor. Meddeles dette ikke EBA inden for den angivne frist, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Meddelelser bør indsendes på formularen i afsnit 5 til compliance@eba.europa.eu med angivelse af henvisningen "EBA/GL/2014/11". Meddelelser bør indsendes af personer med bemyndigelse til at indgive meddelelse om efterlevelse på vegne af de pågældende kompetente myndigheder.

Meddelelser offentliggøres på EBA's websted i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3.

Afsnit I – Genstand, anvendelsesområde og definitioner

1. Genstand

Disse retningslinjer fastlægger nærmere specifikationer for de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU, og under hvilke omstændigheder, hver foranstaltning kan anvendes.

2. Definitioner

I disse retningslinjer forstås ved:

- a) "afviklingsstrategi": en række afviklingshandlinger med henblik på afvikling af et institut eller en koncern.
- b) "modtager": køberen, broinstituttet eller porteføljeadministrationsselskabet efter brug af virksomhedssalgsværktøjet, broinstitutværktøjet eller værktøjet til adskillelse af aktiver.
- c) "flere adgangspunkter (multiple point of entry – MPE)": en afviklingsstrategi eller et valg i henhold til afviklingsstrategien med anvendelse af to eller flere afviklingsmyndigheders afviklingsbeføjelser på regionale undergrupper eller koncernenheder.
- d) "enkelt adgangspunkt (single point of entry – SPE)": en afviklingsstrategi eller et valg i henhold til afviklingsstrategien med anvendelse af en enkelt afviklingsmyndigheds afviklingsbeføjelser på et enkelt moderselskab eller et enkelt institut, der er omfattet af konsolideret tilsyn.

3. Anvendelsesniveau

Disse retningslinjer finder anvendelse på afviklingsmyndigheder.

Afsnit II – Specifikationer for samtlige foranstaltninger

4. Hindringer og forhold vedrørende tilsynskrav og strukturelle adskillelseskrav

- a) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anvende foranstaltninger til at fjerne eller reducere væsentlige hindringer for afviklingsmuligheder, der opstår som følge af et instituts karakteristika eller ved interaktion mellem disse karakteristika og eksterne omstændigheder, herunder hindringer, der opstår i tredjelande. Hindringerne bør vurderes med hensyn til deres indvirkning på gennemførligheden og troværdigheden som anført i den reguleringsmæssige tekniske standard om indholdet i afviklingsplaner og vurderingen af afviklingsmuligheder for visse (fortrukne eller alternative) afviklingsstrategier, herunder forventede hindringer for genoprettelsen af den langsigtede levedygtighed af en enhed, der viderefører kritiske funktioner for et institut under afvikling.

- b) Afviklingsmyndighederne kan anvende foranstaltningerne alene til at håndtere hindringer for afviklingsmuligheder uden et eksisterende brud eller forventet brud på tilsynskrav af det relevante institut.
- c) Hvis eksisterende tilsynsstandarder eller -krav, navnlig i henhold til direktiv 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 575/2013, ikke er tilstrækkelige til at sikre gennemførligheden og troværdigheden af en afviklingsstrategi for det enkelte institut eller den enkelte koncern, bør afviklingsmyndighederne i samråd med den kompetente myndighed overveje at træffe relevante foranstaltninger for at håndhæve yderligere standarder og krav over for instituttet. Hvis der i henhold til gældende lovgivning er behov for en strukturel adskillelse af visse driftsaktiviteter, eller hvis dette kræves af de kompetente myndigheder, og afviklingsmyndighederne vurderer, at denne adskillelse ikke er tilstrækkelig til at sikre afviklingsstrategiens gennemførlighed og troværdighed, bør afviklingsmyndighederne overveje at træffe yderligere passende foranstaltninger.

5. Proportionalitet

Hver af de foranstaltninger, der er anført i artikel 17, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU, kan anvendes, hvis de er egnede, nødvendige og proportionale i forhold til at reducere eller fjerne hindringer for gennemførelsen af en bestemt afviklingsstrategi, herunder hindringer for likvidation, hvis et givent institut i tilfælde af sammenbrud forventes at blive likvideret ved almindelig insolvensbehandling.

- a) En foranstaltning er egnet til at opfylde det tiltænkte mål, hvis den i betydelig grad kan reducere eller fjerne den relevante hindring rettidigt.
- b) En foranstaltning er nødvendig for at nå det tiltænkte mål, hvis den kræves for at fjerne eller i betydelig grad reducere en væsentlig hindring for gennemførligheden eller troværdigheden af den relevante afviklingsstrategis gennemførelse, og hvis der ikke findes mindre indgribende foranstaltninger, som i samme omfang kan opfylde samme mål. Hvor indgribende en foranstaltning er, bør vurderes i forhold til omkostningerne og den negative indvirkning på instituttet og ejerne og deres ret til at drive virksomhed, samt på soliditeten og stabiliteten i instituttets fortsatte drift. I henhold til artikel 10, stk. 3, i direktiv 2014/59/EU må ekstraordinær offentlig støtte ikke anses for at være en mindre indgribende foranstaltning.
- c) En foranstaltning er proportional i forhold til den trussel, som disse hindringer udgør mod den finansielle stabilitet i tilfælde af instituttets sammenbrud, hvis de samlede fordele ved en gennemførlig og troværdig afvikling ved almindelig insolvensbehandling eller ved opfyldelse af afviklingsmålet er større end de samlede omkostninger og negative konsekvenser af at fjerne hindringer for afviklingsmulighederne. Afviklingsmyndighederne bør i deres vurdering af proportionaliteten ligeledes tage mindre indgribende foranstaltninger i betragtning.

6. Alternative afviklingsstrategier

De foranstaltninger, der fremgår af artikel 17, stk. 5, i direktiv 2014/59/EU, og som træffes af afviklingsmyndighederne, bør sigte mod at fjerne hindringer for afviklingen primært hvad angår den foretrukne afviklingsstrategi. Hvis afviklingsmyndigheden vurderer alternative strategier eller nødstrategier i bestemte situationer, såfremt det foretrukne valg ikke giver det ønskede resultat med hensyn til beskyttelse af den finansielle stabilitet ved at opretholde kritiske funktioner eller ikke kan forventes at blive gennemført, navnlig hvad angår grænseoverskridende koncerner, bør myndigheden om nødvendigt undersøge og fjerne hindringer for gennemførelsen af alternative muligheder. Foranstaltninger, der kræves for at fjerne hindringer for relevante alternativer, bør dog kun træffes, såfremt de ikke forringer gennemførligheden og troværdigheden af det foretrukne valgs implementering.

Afsnit III – Nærmere oplysninger og omstændigheder med hensyn til specifikke foranstaltninger

7. Hvad angår det i artikel 17, stk. 5, litra a), i direktiv 2014/59/EU fastsatte krav om at revidere koncerninterne finansieringsordninger, eller genoverveje fraværet af sådanne, og udarbejde serviceaftaler (det være sig internt i koncernen eller med tredjemand) til dækning af kritiske funktioner eller tjenester gælder følgende specifikationer:
 - a) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode instituttet om at revidere eksisterende koncernfinansieringsordninger eller genoverveje fraværet af sådanne, hvis de i deres vurdering af de eksisterende koncernfinansieringsordninger konkluderer, at støtten eller formen af støtten (eller manglen på denne type ordning) gør det markant sværere for afviklingsmyndighederne at opnå deres afviklingsmål ved brug af afviklingsværktøjer. De bør navnlig stemme overens med den overvejede afviklingsstrategi og tage hensyn til allokeringen af passiver, der forventes at bidrage til tabsabsorbering og rekapitalisering i koncernen og til fordeling af tab internt i koncernen i forhold til den relevante afviklingsstrategi.
 - b) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode instituttet om at udarbejde skriftlige serviceleveranceaftaler (SLA) eller overgangsstøttearrangementer samt øvrige relevante foranstaltninger for at sikre videreførelsen af funktioner eller tjenester, der ydes af juridiske enheder i koncernen, herunder ikkeregulerede tilknyttede virksomheder, og af tredjemænd. Denne foranstaltning kan anvendes:
 - hvis der ikke foreligger skriftlige serviceaftaler
 - hvis serviceaftalernes dokumentation er utilstrækkelig eller
 - hvis det ikke kan sikres, at de ikke kan opsiges af modparten på grund af den afviklingshandling, som afviklingsmyndigheden har truffet.
 - c) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anvende denne foranstaltning for at lade væsentlige juridiske enheder være operationelt uafhængige, hvis det er nødvendigt for at understøtte en

afviklingsstrategi, der sigter mod en opdeling eller reorganisering af koncernen eller instituttet, herunder brugen af et (delvist) overførselsværktøj.

- d) Ved anvendelse af denne foranstaltning bør afviklingsmyndighederne sikre, at disse koncerninterne finansieringsordninger og serviceaftaler kan tilgås og håndhæves i løbet af kort tid. Hvis den relevante afviklingsstrategi forudsætter brug af et (delvist) overførselsværktøj, bør afviklingsmyndighederne overveje at kræve aftalerne overdraget til enheder, der følger af afviklingshandlingen, eller indregne de juridiske virkninger af en lovbestemt overførsel.
8. Hvad angår det i artikel 17, stk. 5, litra b), i direktiv 2014/59/EU fastsatte krav om at begrænse maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer gælder følgende specifikationer:
- a) Hvis det er nødvendigt for at understøtte en afviklingsstrategi, som involverer en adskillelse af juridiske enheder i koncernen, bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode instituttet om at stramme sine koncerninterne eksponeringsgrænser for at dække en intern finansiel forbundethed mellem koncernenheder (eller undergrupper), som i henhold til afviklingsstrategien skal afvikles særskilt, hvis den koncerninterne eksponering forringer instituttets afviklingsmuligheder. Det samme kan gælde for en afgrænset enhed, hvis der ifølge lovbestemte krav eller tilsynsafgørelser kræves en adskillelse af visse aktiviteter for denne type enhed, og hvis det er nødvendigt for at sikre troværdigheden og gennemførligheden af brugen af afviklingsværktøjer for den afgrænsede enhed eller de resterende koncernaktiviteter.
- b) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode institutterne om at begrænse eksponeringer over for enheder med særligt formål, som er knyttet til instituttet via væsentlige uudnyttede forpligtelser, garantier eller hensigtserklæringer, der ikke er indregnet i instituttets balance, og som ikke er omfattet af afviklingsbeføjelserne.
9. Hvad angår den i artikel 17, stk. 5), litra c) i direktiv 2014/59/EU angivne foranstaltning, der indfører specifikke eller regelmæssige informationskrav af relevans for en afvikling, gælder følgende specifikationer:
- a) Afviklingsmyndighederne bør overveje at indføre informationskrav, hvis de vurderer, at disse krav gør dem i stand til mere effektivt at anvende de afviklingsværktøjer, der indgår i afviklingsstrategien, eller udarbejde en effektiv afviklingsplan.
- b) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode institutterne om at udarbejde information til orientering af ledelsen om instituttets situation (ledelsesinformation), herunder regnskaber og information om kapital og efterstillet gæld, og stille den til rådighed for hver juridisk enhed, der er relevant for gennemførelsen af afviklingsstrategien, navnlig hvis det forventes at være et adgangspunkt i henhold til MPE-tilgangen, samt på anmodning fremlægge juridisk, enhedsspecifik information om alle enheder, hvis sammenbrud kan forventes at påvirke den finansielle stabilitet negativt uanset jurisdiktion.

- c) Hvis et instituts koncerninterne, operationelle serviceaftaler er komplekse, bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode om den fornødne information til afdækning af aftalernes struktur.
- d) Ved anvendelse af denne foranstaltning bør afviklingsmyndighederne sikre, at institutterne er i stand til rettidigt at udarbejde opdateret information, der er nødvendig i henhold til afviklingsstrategien, og instituttets informationssystemer bør levere samtlige fornødne data til at udvikle og gennemføre afviklingsstrategien og understøtte en pålidelig værdiansættelse inden og under afviklingen, herunder dem krævet i henhold til artikel 36 og 74. Institutterne bør navnlig sikre tilgængeligheden af den information, som afviklingsmyndighederne kræver for at identificere:
- kritiske funktioner
 - kreditorer eller typer af kreditorer, som forventes at absorbere tab under afviklingen
 - kreditorer i forhold til passiver af særlig relevans for kritiske funktioner eller gennemførelsen af afviklingsstrategien, såsom dækkede eller ikkedækkede indskud fra små og mellemstore virksomheder og fysiske personer (dvs. den enkelte kundes synspunkt)
 - positioner, tjenester og funktioner, der er afgørende i forhold til risikostyringen i den koncern, som skal opretholdes for at sikre videreførelsen af kritiske funktioner.

10. Hvad angår det i artikel 17, stk. 5, litra d), i direktiv 2014/59/EU fastsatte krav om at afhænde bestemte aktiver gælder følgende specifikationer:

- a) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode institutterne om at afhænde aktiver forud for afviklingen, hvis afviklingsstrategien kræver salg af disse aktiver, og hvis salget i forbindelse med afviklingen kan have en væsentlig negativ indvirkning på brugen eller gennemførelsen af afviklingsværktøjer eller gøre det væsentlig sværere. Ved anvendelse af denne foranstaltning bør de aktiver, der skal afhændes, være dem, hvis salg i den tidsramme, der gælder ifølge afviklingsstrategien, kan forventes at presse aktivernes pris, destruere deres værdi og skabe yderligere usikkerhed og sårbarhed i forhold til de finansielle markeder og andre institutter, såfremt denne indvirkning kan føre til væsentlige, negative konsekvenser for de finansielle systemer.
- b) Afviklingsmyndighederne bør desuden overveje at anvende denne foranstaltning, hvis den eksisterende aktivsammensætning i instituttet forventes at have en negativ indvirkning på gennemførligheden eller troværdigheden af afviklingsstrategien. Hvis afviklingsstrategien afhænger af opløsningen af aktiver for at skabe likviditet til videreførelse af kritiske funktioner, bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode institutterne om at afhænde aktiver, som forventes at være illikvide under pressede forhold eller på afviklingstidspunktet, med henblik på at øge andelen af aktiver, som forventes at være mere likvide. Denne foranstaltning bør også vurderes i forhold til aktiver, der i væsentlig grad forringer gennemførligheden af den værdiansættelse, som kræves i henhold til artikel 36 i

direktiv 2014/59/EU. Afviklingsmyndighederne bør endvidere vurdere risikoen for, at aktiver eller finansiering kan blive låst fast i et tredjeland.

- c) Ved anvendelse af denne foranstaltning bør afviklingsmyndighederne overveje afhændelsens indvirkning på det relevante aktiemarked, også som følge af afhændelser krævet af andre institutter.

11. Hvad angår det i artikel 17, stk. 5, litra e), i direktiv 2014/59/EU fastsatte krav om at begrænse eller indstille bestemte eksisterende eller påtænkte aktiviteter gælder følgende specifikationer:

- a) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode instituttet om at begrænse kompleks praksis vedrørende markedsføring, bogføring, finansiering og risikostyring af dets handels- eller hedgingoperationer samt placeringen af disse i koncernen, såfremt denne praksis underminerer afviklingsstrategiens gennemførlighed eller troværdighed.
- b) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode institutterne om at begrænse aktiviteter i tredjelande, som har en utilstrækkelig afviklingsordning, såfremt det vurderes, at disse juridiktioners manglende evne til i forbindelse med en afvikling at opretholde en videreførelse af firmaets aktiviteter i dets jurisdiktion efterfølgende kan underminere afviklingsmyndighedens evne til at opretholde videreførelsen af kritiske funktioner i en medlemsstat.
- c) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode institutterne om at begrænse tjenester, der ydes til andre institutter eller andre deltagere i finansielle markeder, hvis myndigheden på grundlag af en samlet vurdering af instituttets funktioner mener, at disse tjenester ikke kan videreføres under afviklingen, og at deres ophør kan true stabiliteten for modtagerne af disse tjenester.
- d) Hvis der i henhold til lovbestemte krav eller tilsynsafgørelser kræves adskillelse af bestemte aktiviteter i en særlig enhed, som kan forhindres i at udføre visse andre aktiviteter, bør afviklingsmyndighederne overveje at forhindre denne enhed i at udføre visse yderligere aktiviteter, såfremt dette er nødvendigt for at sikre troværdigheden og gennemførligheden af brugen af afviklingsværktøjer i alle dele af koncernen efter adskillelsen.

12. Hvad angår de i artikel 17, stk. 5, litra f), i direktiv 2014/59/EU angivne foranstaltninger, der begrænser eller forhindrer udviklingen eller salget af nye forretningsområder eller produkter, gælder følgende specifikationer:

- a) Afviklingsmyndighederne bør overveje at begrænse produkter, som er struktureret på en måde, der forringer brugen af afviklingsværktøjer eller sigter mod at omgå deres anvendelse.
- b) Myndighederne bør overveje at begrænse eller forhindre udviklingen eller salget af produkter, der er omfattet af tredjelandslove eller -instrumenter, og som udstedes af enheder i en udenlandsk jurisdiktion, f.eks. en afdeling eller enheder med særligt formål i et

tredjeland, hvis lovgivning i dette land ikke omfatter brug af afviklingsbeføjelser, der indgår i afviklingsstrategien, eller ikke gør det muligt effektivt at håndhæve disse, eller hvis salget af disse produkter forventes at få en væsentlig negativ effekt på brugen eller gennemførelsen af afviklingsbeføjelser. Under disse forhold bør myndighederne overveje at begrænse salg til investorer i udenlandske jurisdiktioner, såfremt disse investorers besiddelse af disse produkter kan føre til retslige skridt mod afviklingsmyndigheden.

- c) Myndighederne bør overveje at anmode institutterne om at begrænse udviklingen eller salget af produkter, hvis vurderingen af instituttets forpligtelser som følge af produkternes kompleksitet forringes, eller hvis værdiansættelsen i henhold til artikel 36 i direktiv 2014/59/EU i væsentlig grad forhindres.

13. Hvad angår det i artikel 17, stk. 5, litra g), i direktiv 2014/59/EU fastsatte krav om at ændre instituttets retlige eller operationelle struktur med henblik på at reducere kompleksiteten og sikre, at kritiske funktioner kan adskilles juridisk og økonomisk korrekt fra andre funktioner ved anvendelsen af afviklingsværktøjer, gælder følgende specifikationer:

- a) Anvendelsen af denne foranstaltning bør overvejes, hvis afviklingsmyndigheden vurderer, at instituttets eller koncernens retlige og operationelle struktur er for kompleks eller for tæt forbundet til at kunne opretholde fortsat adgang til kritiske funktioner under en afvikling eller til at blive opdelt i henhold til en afviklingsstrategi, der medfører en opdeling af koncernen eller en nedlægning eller overførsel af visse aktiver og passiver.
- b) Hvis det er nødvendigt for effektivt at gennemføre en MPE-strategi og for at sikre, at visse undergrupper eller enheder kan adskilles, bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode koncerner om at organisere juridiske enheder baseret på regionale områder eller kerneforretningsområder, navnlig hvis de kritiske funktioner hidrører fra bestemte forretningsområder, mens andre forretningsområder ikke omfatter kritiske funktioner. Dette gælder navnlig for centraliseret hedging- og risikostyring, handels- og likviditetsstyring samt administration af sikkerhed, likviditetsstyring og øvrige likviditets- og finansfunktioner, medmindre disse funktioner kan erstattes af markedstransaktioner med eksterne parter. Afviklingsmyndighederne bør i overensstemmelse med afviklingsstrategien forhindre omfattende bogførings- og hedgingpraksis på tværs af enheden samt sikre, at enheder, der skal afvikles særskilt, selv har passende bogføring og risikostyring. Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode institutterne om at indføre effektiv, selvstændig ledelse, kontrol og administration for hver undergruppe eller enhed.
- c) Hvis der i henhold til lovbestemte krav eller tilsynsafgørelser kræves en strukturel adskillelse af visse aktiviteter, bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode om en adskillelse af yderligere aktiviteter, hvis dette er nødvendigt for at sikre troværdigheden og gennemførligheden af afviklingsværktøjernes anvendelse i hver del af koncernen efter adskillelsen.

- d) Afviklingsmyndighederne bør sikre, at datterselskaber, som er vigtige for videreførelsen af kritiske funktioner, befinder sig i en EU- eller tredjelandsjurisdiktion, som ikke udgør en hindring for afviklingen.
- e) Hvis afviklingsstrategien indebærer en opdeling af instituttet eller koncernen eller en ændring i ejerskabet som følge af salg eller overførsel, bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode instituttet om at organisere kritiske funktioner og give adgang til infrastruktur eller fælles tjenester, som er nødvendige for videreførelsen af de kritiske funktioner, på en måde, der understøtter denne videreførelse. Hvis det er nødvendigt for at gennemføre afviklingsstrategien, bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode institutterne om at ændre deres operationelle struktur for at reducere eller forhindre afhængighed af væsentlige enheder eller kerneforretningsområder i hver undergruppe for så vidt angår central infrastruktur, IT, personale eller andre kritiske, fælles tjenester fra forskellige undergrupper. Dette bør omfatte informations- og administrationssystemer. Det bør sikres, at der er truffet tilstrækkelige ledelses- og kontrolforanstaltninger, og at de nødvendige finansielle ressourcer er tilgængelige, så de interne og eksterne serviceleverandører fortsat kan levere deres tjenester.
- f) Hvis det efter afviklingen er nødvendigt for at sikre levering af kritiske fælles tjenester, bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode institutterne om at overføre disse tjenester til selvstændige operationelle datterselskaber. Ved gennemførelsen af denne foranstaltning bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode disse operationelle datterselskaber om at:
- begrænse deres aktiviteter til levering af disse tjenester og anvende relevante begrænsninger for risici og aktiviteter
 - sikre tilstrækkelig kapital til at dække operationelle omkostninger inden for en passende tidsfrist
 - opfylde krav for outsourcing af relevante funktioner
 - levere deres tjenester i henhold til koncerninterne serviceleveranceaftaler, som er robuste i forhold til afviklingen.

Aftalevilkår, ledelsesforhold i datterselskaberne og deres ejerstruktur bør være passende for at sikre videreførelsen af tjenester efter afviklingen.

- g) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode institutterne om i en afviklingssituation at træffe de nødvendige forholdsregler for at opfylde specifikke krav i forhold til den relevante finansielle markedsinfrastruktur, som de indgår i, herunder adgang til clearing, betaling og afvikling for alle undergrupper og væsentlige enheder i undergruppen under afviklingen og i givet fald efter behov i forhold til en modtager, som de kritiske funktioner overføres til. Afviklingsmyndighederne bør om nødvendigt overveje at anmode institutterne om at træffe rimelige foranstaltninger til at genforhandle kontrakter med deres finansielle

markedsinfrastruktur, med forbehold af sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af god risikostyring og sikker og behørig drift af den finansielle markedsinfrastruktur.

- h) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode institutterne om at undgå, at et institut, en koncern eller en undergruppe er kritisk afhængig i forhold til levering af tjenester ifølge aftaler, der ikke er omfattet af en jurisdiktion i en EU-medlemsstat, som tillader opsigelse ved afvikling af koncernenheder. En sådan afhængighed bør anses for at være kritisk, hvis den påvirker instituttets kritiske funktioner.
- i) Hvis en SPE-strategi omfatter afvikling af forretningsområder med ikkekritiske funktioner, bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode institutterne om at sikre adskillelsen af disse forretningsområder i eller uden for den eksisterende struktur, herunder salgbarheden af visse aktiviteter i tilfælde af, at der i afviklingsstrategien stilles krav om salg. Hvis det er nødvendigt for at sikre adskillelse, bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode institutterne om at ændre deres struktur i tredjelande fra afdelinger til datterselskaber eller internt adskille deres funktioner og forretningsområder helt eller delvist i disse for at forberede et delvist frasalg af disse funktioner og bane vej for overførslen til en selvstændig enhed.
- j) Hvis det er nødvendigt for den effektive gennemførelse af en SPE-strategi, bør finansieringen af datterselskaber fra hovedselskabet i koncernen være tilstrækkeligt underordnet, ikke være omfattet af modregning og/eller give mulighed for, at tab fra et koncernselskab kan overføres til den juridiske enhed, som afviklingsværktøjet skal anvendes på, og på en måde, hvorved de relevante driftsenheder kan fortsætte driften. Finansieringen bør struktureres, så koncernen eller den del af koncernen, der udfører kritiske funktioner, ikke opdeles efter nedskrivning eller konvertering af en væsentlig del af de instrumenter, der er omfattet af nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser. Hvis afviklingsstrategien afhænger af en reallokering af kapital og likviditet i koncernen, bør kapitalen og likviditeten placeres i jurisdiktioner, hvor reallokeringen tillades i henhold til lokale lovgivningsmæssige grænser.
- k) Hvis det er nødvendigt for at sikre adskillelsen af kritiske funktioner fra andre funktioner, bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode om oprettelse af et holdingselskab, der ikke udfører kritiske funktioner i henhold til de omstændigheder, der fremgår af punkt 14, litra b), nedenfor. Overvejelserne i punkt 14, litra c), gælder tilsvarende.
- l) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode institutterne om at træffe rimelige foranstaltninger til at sikre tilgængelighed af, beholde eller erstatte nøglemedarbejdere, hvis det er nødvendigt for gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi, også med henblik på at udskifte administrative og ledende medarbejdere i det institut, der er under afvikling, som krævet i henhold til artikel 34, stk. 1, litra c), i direktiv 2014/59/EU.
- m) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode institutterne om at sikre videreførelsen af ledelsesinformationssystemer. Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode om, at instituttets informationssystemer og datatilgængelighed sikrer myndighedernes adgang til de data, der er nødvendige for at gennemføre afviklingsstrategien og foretage en

værdiansættelse før og under afviklingen. Afviklingsmyndighederne bør navnlig overveje at anmode institutterne om at sikre den operationelle anvendelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på afviklingstidspunktet ved at muliggøre identificering af passiver, udsættelse af betalinger og teknisk gennemførelse af nedskrivning og konvertering.

- n) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anmode institutterne om at reducere kompleksiteten og størrelsen af deres handelsbeholdning, hvis det er nødvendigt for anvendelsen af afviklingsværktøjerne, navnlig bail-in-værktøjer til større porteføljer af derivater og øvrige finansielle kontrakter, ved fravær af en gennemsigtig og tilgængelig struktur eller ved kompleks eller volatil måling og værdiansættelse af produkter og porteføljer i handelsbogen og disses indbyrdes sammenhæng.

14. Hvad angår det i artikel 17, stk. 5, litra h), i direktiv 2014/59/EU fastsatte krav om et moderselskabs oprettelse af et finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen gælder følgende specifikationer:

- a) Afviklingsmyndighederne bør overveje at anvende denne foranstaltning, hvis de vurderer, at det ikke er muligt eller troværdigt at afvikle EU-delen af en bank, der ikke er omfattet af EU-bestemmelser, fordi der ikke findes et moderselskab omfattet af en EU-jurisdiktion. Afviklingsmyndighederne bør navnlig overveje at stille krav om oprettelse af et mellemliggende, finansielt EU-holdingselskab, hvis udstedelse af gældspapirer på dette niveau er nødvendigt for at sikre en tilstrækkelig og behørig allokering af passiver, der forventes at bidrage til tabsabsorbering og rekapitalisering, bane veje for absorbering af tab i forbindelse med driften af datterselskaber og sikre ombyttelighed af passiver, der forventes at bidrage til tabsabsorbering og rekapitalisering i koncernens EU-del.
- b) Denne foranstaltning kan desuden anvendes, hvis gennemførligheden eller troværdigheden kræver anvendelse af afviklingsværktøjer på holdingselskabsniveau og ikke i forhold til driftsenheder, navnlig hvad angår en potentiel udelukkelse fra bail-in-beføjelser. Afviklingsmyndighederne bør overveje at anvende denne foranstaltning sammen med begrænsninger i det finansielle holdingselskabs operationelle aktiviteter, hvis de operationelle aktiviteter i væsentlig grad udgør en hindring mod gennemførligheden og troværdigheden af afviklingsstrategiens gennemførelse. Afviklingsmyndighederne bør navnlig overveje at indføre relevante grænser for at forhindre, at det finansielle holdingselskab udfører kritiske funktioner eller tjenester for andre koncernenheder, som kritiske tjenester fra disse enheder afhænger af. Moderselskabets balance bør om nødvendigt kun indeholde kapital og passiver, der forventes at bidrage til tabsabsorbering og rekapitalisering.
- c) Hvis der i EU findes væsentlige afdelingsaktiviteter, som udfører kritiske funktioner, hvis videreførelse ikke er tilstrækkeligt omfattet af afviklingsplanen for det pågældende tredjeland, eller som er kilde til en væsentlig afsmittende virkning, der ikke er tilstrækkeligt afspejlet i tredjelandsenhedens afviklingsplan, bør afviklingsmyndighederne overveje at kræve, at der oprettes et datterselskab, eller at det indgår i det finansielle holdingselskab, jf. litra a).

15. Hvad angår det i artikel 17, stk. 5, litra i), i direktiv 2014/59/EU fastsatte krav om, at et moderselskab eller et selskab som omhandlet i artikel 1, litra c) og d), udsteder gældsinstrumenter eller lån som omhandlet i artikel 45 i direktiv 2014/59/EU, gælder følgende specifikationer:

- a) Afhængigt af den foretrukne afviklingsstrategi bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode et institut på det relevante niveau om at udstede et tilstrækkeligt antal passiver, der forventes at bidrage til tabsabsorbering og rekapitalisering, idet der tages hensyn til eventuelle tab i de enheder, der er omfattet af afviklingsstrategien, og som ikke har tilstrækkelige passiver, der særskilt kan forventes at bidrage til tabsabsorbering og rekapitalisering, og i givet fald hvor flere yderligere enheder indgår i samme koncern. Hvis afviklingsstrategien afhænger af ombytteligheden af passiver, der forventes at bidrage til tabsabsorbering og rekapitalisering, bør afviklingsmyndighederne vurdere de lokale lovgivningsmæssige grænser og eksisterende koncernsupportaftaler.
- b) Hvad angår en SPE-strategi bør passiver, der bidrager til tabsabsorbering, være tilstrækkelige til at absorbere tab på tværs af hele koncernen og i overensstemmelse med afviklingsstrategien, så integriteten og driften af de dele af koncernen, hvor de kritiske funktioner udføres, sikres. I tilfælde af mangel på tilstrækkelige passiver, som forventes at bidrage til tabsabsorbering og rekapitalisering på datterselskabsniveau og om nødvendigt gennemførelsen af SPE-afviklingsstrategien, bør afviklingsmyndighederne overveje at anmode moder- eller holdingselskabet om at yde underordnet finansiering til datterselskaberne med det formål at bane vej for, at tab føres opad fra datterselskabet, så afviklingen af datterselskabet ikke påvirkes. Det bør ikke være muligt at foretage modregning i datterselskabets krav mod moderselskabet og i moderselskabets krav mod datterselskabet.
- c) Hvad angår en MPE-strategi bør passiver, der bidrager til tabsabsorbering, være tilstrækkelige for hvert adgangspunkt til at absorbere tab på tværs af de enheder, der indgår i MPE-afviklingsenheden.

16. Hvad angår det i artikel 17, stk. 5, litra j), i direktiv 2014/59/EU fastsatte krav om at tage andre skridt for at leve op til minimumskravene til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver i henhold til artikel 45 i direktiv 2014/59/EU, herunder navnlig forsøge at genforhandle nedskrivningsrelevante passiver, hybride kernekapitalinstrumenter eller supplerende kapitalinstrumenter, det har udstedt, med henblik på at sikre, at afviklingsmyndighedens eventuelle beslutning om at nedskrive eller konvertere de pågældende passiver eller instrumenter foretages i henhold til retten i den jurisdiktion, som det pågældende instrument henhører under, gælder følgende specifikationer:

Afviklingsmyndighederne bør vurdere risikoen for, at passiver udelukkes fra at bidrage til tabsabsorbering eller rekapitalisering, idet der med henblik på afviklingsstrategien tages hensyn til bl.a. i) udløbsdato, ii) prioritet, iii) typer af ejere og overførbarhed, iv) risiko for, at passiver undtages fra at absorbere tab under afvikling, og v) øvrige juridiske hindringer såsom manglende anerkendelse af afviklingsværktøjer i tredjelandslovgivning eller eksisterende

modregningsrettigheder, alt sammen i overensstemmelse med den relevante lovgivning i den jurisdiktion, som regulerer det pågældende passiv eller instrument.

17. Hvad angår det i artikel 17, stk. 5, litra k), i direktiv 2014/59/EU fastsatte krav om, at instituttet udgør et datterselskab i et blandet holdingselskab, hvor holdingselskabet kan oprette et selvstændigt finansielt holdingselskab til at kontrollere instituttet, gælder følgende specifikationer:

Afviklingsmyndighederne bør, såfremt det i væsentligt grad øger gennemførligheden og troværdigheden af bank- og investeringsaktiviteternes afvikling, overveje at kræve, at det blandede holdingselskab opretter et selvstændigt finansielt holdingselskab, idet der tages hensyn til risikoen for en afsmittende virkning mellem forskellige segmenter i den finansielle sektor og den samlede økonomi. Afviklingsmyndighederne bør overveje fordelene ved gennemførligheden og troværdigheden af den afviklingsstrategi, der er specificeret i punkt 14.

Afsnit III – Afsluttende bestemmelser og gennemførelse

Disse retningslinjer finder anvendelse fra den 1. april 2015.

Retningslinjerne bør revideres inden den 30. juni 2016.